

השווער חיים לוי על המיגרש. שוערה של קבוצת "מכבי" נתניה הוא אחד השחקנים הפופולריים ביותר בליגה הלאומית.

האשה הקטנה והשברירית נעה בי מפתיע. ידה נשלחה לאחור. הונפה לפניו במהירות הבזק, כשהיא אוחזת בבקבוק. לעבר פניו של הגבר גבה הקומה והחסון שעמד לפניו.

הגבר הנדהם לא הספיק לזוז, בהפתעתו. היה זה הגבר האחר, שעמד לידו, שניגב בזריזות, הצליח להרוץ את ידה של האשה בחלקיק השנייה האחרון. אשה שנייה, שעמדה קפואה ברקע, השמיעה קריאת אימה חנוקה.

זריזותו של הגבר הצילה את הקורבן המיועד. החומצה שבבקבוק נשפכה על הריצפה, ורק רסיסים ניתזו על פניו ועינו של הגבר.

הסצינה נראתה כלקוחה מתוך סרט פשע סוג ב'. או מתוך סיכסוך מיקצועי בין פרוצות לסרסוריהן. אלא שהפעם, היא התרחשה במקום שונה לחלוטין: בבוסטק קטן ושליו ברחוב בן-היילל בירושלים. בי איזור מכובד ועשיר. גם המשתתפים לא השתייכו לענף העתיק, שופכת החומצה היתה בעלת הבוסטק הקטן, הקורבן היה לא אחר מאשר חיים לוי, שוערה המהולל של מכבי נתניה, והגבר המושיע היה שותפו.

"הוא הרביץ לי"

ומיים לאחר ששפכה את החומצה בפריצתו של הכוכב המפורסם, כבר חזרה רעייה להבי לבוסטק הקטן שלה. לי אחר שנעצרה, נחקרה, ושחררה בערבות. "למה עשית את המעשה הזה? האם חשבת באותו רגע, שאולי תעוררי אותו לכל החיים?"

רעייה להבי היא אשה גמוכת קומה ורזה מאוד, בעלת עיניים כחולות ושיער בלונדי די כהה. לבושת חליפת זמש מודרנית, היא נראתה השבוע רגועה ונינוחה, "לא חשבת כלום," היא עונה בביטחון, "אתה רואה את הסימן הזה?" היא מצביעה על סימני מכה על חוטמה היווני. "חיים הרביץ לי, ואני רק התגוננתי. בקבוק החומצה היה שם במקרה. אחרי שעשיתי קניית לבית, היד שלי אוחזת בבקבוק בלי לחישוב."

זוהי גירסה אחת. לאחר דקות ספורות, משמיעה בעלת הבוסטק האלמונית, שחנר תה נמצאת בשכנות לחנות אבירי ה"ספורט של חיים לוי, גירסה נוספת: "אני הייתי במחנות ההשמדה של הנאצים, סבלתי ארבת בחיים שלי. הייתי צריכה לתת לו שיעור." זה היה עלול להיות שיעור יקר מאוד.

במדינה

עסקים

הבומרנג של

איש המיסתורי

לכאורה, נראתה התנהגותו יוצאת-הדופן של האיש נורמלית בהחלט: בהגיע תורו לעלות למטוס, בנמל-התעופה בלוד, הקים הנוסע שערווייה, סירב להרשות את היפוש המקובל על גופו, טען כי היפוש כזה, עלידי שומרים פרטיים, איננו חוקי. בעקבות השערווייה הסירו ממנו השומרים את ידיהם, אך האיש נלקח לתחנת הי-מטרה במקום.

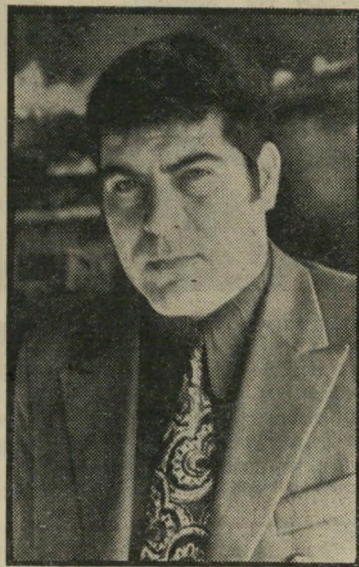
התנהגות המוזהה, מה אירע בתחנת המטרה, לא ידוע. אך אין ספק ששמו של האיש, כאשר הודעה, היה מוכר למפקד הנקודה: הנוסע הסרבן היה לא אחר מאשר שלום ירקוני — בעבר קצין משטרה בכיר ומעוזריו האישיים של עמוס בן-גוריון, כשזה היה מפקד משטרת מחוז תל-אביב. כיום, ירקוני הוא אחד הבלשים העסקיים ביותר במדינה, וברשותו אחת מחברות האבטחה והחקירות הגדולות — מודיעין אזרחי.

אך במבט שני, נראתה התנהגותו של ירקוני, כאשר עמד לנסוע לחו"ל, תמוהה ביותר. כי בהקימו את השערווייה, סגע בעצם ירקוני בצורה קשה באינטרסים שלו עצמו.

מאבק חריף, בנמל-התעופה לוד באים במגע עם הנוסעים שני גופי אבטחה: בי-קומת-הקרקע פועלים אנשיה של חברת אש, שנשכרה לתפקידה עלידי משרד הי-תחבורה. משימתם: בדיקת מזוודות הי-נוסעים.

בקומה השנייה, שממנה יוצאים למטו-רים, פועלים שומרים מטעם חברת אל-על, שתפקידם לערוך היפוש על גופם של הנוסעים, בדרום למטוס.

בימים אלה, מוציאה אל-על מיכרו חדש לתפקיד זה. שני המתחרים העיקריים על

כדי-שישומר אזולאי המלחמה על הקומה השנייה

מיכרו חדש זה: מנהל חברת אש, שלמה אזולאי, קצין במילואים, ושלוש ירקוני, הי-כוס של מודיעין אזרחי.

המאבק בין השניים הוא חריף, שכן הזוכה במיכרו של הקומה השנייה, זוכה בהכנסה של רבבות ל"לשנה. במיסגרת המלחמה ביניהם, פירסם מודיעין אזרחי ביומון הכלכלי שהוא מוציא לאור, מבט, ידיעה בדבר חקירה שמתנהלת נגד אש, לפיה כאלו מועסקים בני-נוער עלידי אש בניגוד לחוקי העבודה.

ראה אזולאי את הידיעה, מיהר אל העיתון הכלכלי המתחרה, יו-סיו, ביקש לפרסם שם מודעה נגדית.

מלחמה משעשעת, במודעה הנגדית כתב אזולאי: "מבוססים שומרים אשר עבדו או עובדים בחברת מודיעין אזרחי ברציפות למעלה מ-12 שעות במשמרת אחת, שומרים שלא קיבלו תוספת עבור שעות נוספות, שבת וחגים, תוספת יוקר ותנאים סוציאליים מלאים."

כשראה סטר מרסטן, בעל יו-סיו ומת-המשך (בעמוד 26)

חדש בארץ נערת טלפון

מפתובכת בכיכר דיונונה

תתקשר איתה 228189 טלפון

ספורט טוטו

2 פועלים מלוד זכו השבוע

295 אלף ל"י *

מינימום פרסים

350 אלף ל"י *

מינימום פרס ראשון

150 אלף ל"י

עשה לך מנהג קבוע - מלא טוטו כל שבוע!

מרכז עדשות מגע

CONTACT LENS CENTER

"גרובסקי - אישון לנס"

תל-אביב, רחוב שניאור 5, טל. 55029

שעות קבלה 9-17

נשמח לשלוח חוברת הסברה לפי בקשה.